





Hagyd csak, Rudolf!  
Ma biztos bal  
lábbal kelt föl!  
Na, jó, akkor  
én el is megyek!

A viszont nem  
látásra!  
Ügyis mindig  
itt hagytok!

Azzal Sün Benő összegömbölyödött, és a Nyuszkát megszurta.

Talán nekem kezet nyújtasz,  
egy régi jó barátnak...

Grrrr...

Akkor...



Hát így hálaírod meg az én  
barátkozó közeledésemet?!  
Akkor kifizetés nélkül távo-  
zom! Ajánlom magamat!

Kiskomám, lehetnél egy  
kicsit kedvesebb is, így el-  
marad magad melől az  
állatok! Nem gondolnám,  
hogy úgyl a viselkedésed  
jó barátokra talált!

Az Ösvényen Farkas Fanni  
közlekedett, és vidáman  
üdvözítte barátait...

Aááá,  
Róka Rudolf!

...Heg jártam itt  
az erdőben, jó, hogy  
újra látjuk egymást!



Hát egy kis levegő-  
váltkozás sosem árt!  
Óóó, és Sün Benő  
még mindig  
olyan mogorva,  
mint szokott lenni?

Már megint egy  
hívatlan vendég!  
Miért pont az én  
ösvényemnél  
találkoznak?!

Jó napot annak,  
akinek jó a napja!  
Nekem ugyan nem!!

Hát mi az, ami elrontotta ezt a gyönyörű időt?

Az, kedves Farkas  
Fanni, hogy velem  
mindenki olyan undok!



Úgy néz ki, nekem sem sikerült  
jobb kedvre deríteni Sün Benőt.  
Talán hagyjuk is itt magára, úgyis  
magának való természete van...

Persze, mindenki azt kérdezi, miért vagyok mogorva.  
De hiszen senki nem ért meg. Nem kérdezi meg, hogy mi bajom,  
fáj-e a szívem, magányos vagyok-e... Pedig úgy szeretném,  
ha lenne egy barátom, akivel mindent meg tudnék beszélni!

Inkább jöjjön, kedves Fanni,  
bemutatom az új vadász-  
területeimet, sétáljunk egyet!  
Hát akkor menjünk!  
Erre, erre! Jöjjön, kedves...  
Erre... hu-hu-hu-huu...

Ekkor... a kis Süni vidám énekhangot hallott az ösvény felett. Egy kislány szökécselt dalolva az erdőben, kezében gyönyörű virágokkal. Egyenesen a Sünike felé tartott...



**Jé, egy kis süni!**

De sránya vagy!  
Szia sünike!  
Legyünk jó barátok!  
Megersimogathatlak!

De attól félek, nem lesz bűtörősdöm!

Milyen sránya kislány! Já kéne összebarkóznom ni veled!



Milyen rég hallottam ilyen kedves szavakat! Lehet, hogy soha nem is mondták még ilyet nekem?! Nem, nem! Nem engedem...

Nem engedem, hogy megsimogasson! Nézzenek oda!... Könnycsökött a szemembe. Szerencsére nem lát senki, itt vagyok a tűskék mögött. Megköszönöm neki, hogy így megszökött. Összebarkózkodom vele.



Valami kedveset kéne neked mondani!

Süni! Sünikel! Miért fordítottál hátra? Kedves Süni! Bújj elő a kedvemért, szeretnelek megsimogatni!



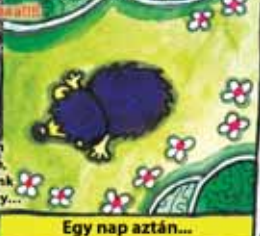
Hagyj békéni!

Engem nem lehet megsimogatni. Én mindenkit megszűrök!



**Jaj!** Nem is ezt akartam mondani! Most biztos nem fog már barátkozni velem! Gyere visszaaaa! Gyere, gyere visszaaaaa!!! Nem hallod? Persze, úgy se hallod, amit mondok... Kár, hogy nem tudtam ezt mondani neked, amikor itt voltál. Remélem, fogsz még erre járni, és akkor majd nem így beszélés veled, hanem szeretettel! Mert én érzem, hogy mi jó barátok tudnánk lenni! Te olyan kedves vagy... megtaníthatsz engem kedvesnek lenni!

A kis Sünike minden nap ott járkált az ösvény mentén...  
...hogy ha jön a kislány, észre vegye őt.



Egy nap aztán...

Szia Sünikel! De jól újra találkozunk! Itt vagyok. Megjöttem. Most beszélgethetünk!



Itt van! Megjött! Napok óta vártam! Most nagyon kedves leszek veled, most összebarkózkunk!

Juj, nagyon izgulok! Nem akarok undok lenni!

A kislány lassan közeledett a Sünikéhez, és...



Szia.

Most megengeded, hogy megsimogassalak?

Hááát...



Juj! Megszűrte!

Szeretetlen és magadnak való vagy! Nem is maradok itt veled!

De még meg akartalak simogatni!

**A Kislány sírva elszaladt.**



Látod, mondtam én. Előre megmondtam. Jobb lett volna, ha sohasze szólítasz meg. Menj innen, hagyj békán!

Várj! Ne menj el! Én nem akartam!! Nem ezt akartam mondani! Én világeletemben arra vágytam, hogy megsimogassanak! Soha senki nem akart megsimogatni! Biztos a tüskéim miatt! Te voltál az első, aki nem féltél tőlem...

**A Kislány csak szaladt, szaladt...**



Megszűrt, megszűrt! Pedig én szeretettel közeledtem hozzá!

...míg az Erdei Tó partjára ért.

Megszereztél téged. Megváltozhatott volna. Ne add fel. A szeretet megváltoztatja őt. Te megsimogathattad volna.

Tehettél volna jót vele. Bizony van Valaki, akinek megseberték a kezét, megostorozták a hátát, visszautasították a szeretetét, és mégis tudott szeretni.

Ő volt az Úr Jézus, aki szeretetből odaadta az életét az emberiség megváltásáért.



...igen, azt mondta, hogy soha senki nem simogatta meg. Milyen türelmetlen voltam. Csak magamra gondoltam és a vérző kezemre. Őnzó szeretetem volt!

Szeretni soha nem késő! Szeretni soha nem késő!

Most rögtön? Lehet, hogy már nem is találom meg a Sünikét!

Mire vársz? Indulj! Indulj vissza hozzá!

Indulj vissza hozzá!



Szia Sünikém!  
De jó, hogy itt találalak!!  
Ne haragudj, hogy szeretetlen voltam! Nem érdekel a tüskéd, nem érdekel, hogy megsebzell! Én akkor is szeretlek!



Nem baj! Nem baj! Majd megtanulsz szeretni, Sünikém!

Na, na, nanana.  
Na, na, eressz el, eressz el! Vigyázz, vigyázz, még megszurkál!



Én úgy szeretlek téged...

...úgy szeretlek, tüskésen, ahogy vagy! A barátod akarok lenni!

Én is!  
Én is. Azt hiszem... én is!!!!

Sziasztok! Ó, hát ez csodálatos, hogy Sünike egy ilyen jó barátja lett! Én is az ő barátja vagyok, és hoztam neki egy almát, mert tudom, hogy a kedvence az alma! Én mondtam, hogy egy erdőben lakunk, egy boggyót eszünk, egy madárdalt hallgatunk... és egy levegőt szívunk!

...és a Kislány szorosan magához ölelte a kis Sünikét.



VEGE :)